

Förslag till rådets rambeslut om en europeisk arresteringsorder och om överlämnande mellan medlemsstaterna

(2001/C 332 E/18)

KOM(2001) 522 slutlig — 2001/0215(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 19 september 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA RAMBESLUT

Med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, artikel 31 a och 31 b samt artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Ett gemensamt område med frihet, säkerhet och rättvisa kan uppnås genom ömsesidigt förtroende för medlemsstaternas straffrättsliga system. Dessa system bygger på principerna om frihet och demokrati samt rättsstatsprincipen, och de respekterar de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950 och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(2) Det finns ett antal konventioner på detta område till vilka alla eller en del medlemsstater har anslutit sig. Bland dessa konventioner ingår Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och Europeiska konventionen om bekämpande av terrorism av den 27 januari 1977. Lagstiftningen om utlämning i de nordiska länderna är harmoniserad.

(3) Dessutom har medlemsstaterna upprättat följande tre konventioner som helt eller delvis gäller utlämning och som ingår i gemenskapens regelverk: konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna mellan de medlemsstater som är anslutna till konventionen ⁽¹⁾, konventionen av den 10 mars 1995 om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater ⁽²⁾ och konventionen av den 27 september 1996 om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ EGT C 78, 30.3.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 313, 23.10.1996, s. 11.

(4) De nuvarande förfarandena för utlämning är komplicerade och kan ge upphov till förseningar, och för att komma till rätta med detta bör det införas en ny förenklad ordning för överlämnandet av personer för åtal och straffverkställighet. Den nya ordningen avses ersätta de traditionella utlämningsordningarna, vilka inte längre uppfyller de krav som ställs i ett gemensamt område med frihet, säkerhet och rättvisa, där betydelsen av de nationella gränserna minskar.

(5) Avsikten är att den europeiska arresteringsorder som införs genom detta rambeslut skall ersätta de traditionella utlämningsförfarandena och den måste omfatta samma tillämpningsområde som den multilaterala utlämningsordning som bygger på Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957.

(6) Eftersom detta mål inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna ensidigt och därför, på grund av kravet på ömsesidighet, bättre kan uppnås på unionsnivå får rådet vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen, som nämns i artikel 2 i Fördraget om Europeiska unionen och såsom denna definieras i artikel 5 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. I enlighet med proportionalitetsprincipen, som anges i den sist nämnda artikeln, går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(7) Den europeiska arresteringsordern bygger på principen om ömsesidigt erkännande: om en rättslig myndighet i en medlemsstat gör en framställning om överlämnande av en person för att åtala denne för ett brott som är belagt med frihetsberövande i minst tolv månader eller för verkställighet av en dom i brottmål som innebär frihetsberövande i minst fyra månader, bör myndigheterna i de övriga medlemsstaterna tillgodose denna framställning.

(8) Beslutet om verkställighet av en europeisk arresteringsorder måste kontrolleras i tillräcklig omfattning, vilket innebär att det är en rättslig myndighet i den medlemsstat där personen i fråga har anhållits som kommer att fatta beslutet om huruvida arresteringsordern skall verkställas.

(9) Centralmyndigheternas roll i verkställandet av en europeisk arresteringsorder bör begränsas till praktiskt och administrativt bistånd och till situationer där centralmyndigheten har bättre förutsättningar att fatta beslutet än en rättslig myndighet.

- (10) Den europeiska arresteringsordern bör ges en enhetlig utformning så att den verkställande rättsliga myndigheten utan att behöva några ytterligare handlingar kan avgöra om den skall verkställa arresteringsordern.
- (11) I syfte att se till att förfarandet är effektivt och under förutsättning att verkställandet av en arresteringsorder inte leder till ett brott mot de grundläggande rättigheterna bör möjligheten att vägra verkställighet av en europeisk arresteringsorder begränsas till klart definierade fall.
- (12) Eftersom den europeiska arresteringsordern bygger på tanken om unionsmedborgarskap i enlighet med artiklarna 17–22 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, bör det undantag som enligt de traditionella utlämningsförfarandena gällde för ett lands egna medborgare inte tillämpas inom det gemensamma området med frihet, säkerhet och rättvisa. En unionsmedborgare bör kunna åtalas och dömas oberoende av var inom Europeiska unionen han eller hon har begått ett brott och oberoende av vilket land personen är medborgare i.
- (13) Däremot bör möjligheten till återanpassning av en person som avtjänar ett fängelsestraff beaktas. Det bör därför vara möjligt att avtjäna ett fängelsestraff i den medlemsstat som erbjuder bäst möjligheter till återanpassning.
- (14) En följd av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande är att principen om dubbel straffbarhet och specialitetsprincipen inte längre kan gälla. Om verkställandet av en arresteringsorder för vissa gärningar emellertid skulle stå i strid med de grundläggande principerna för en medlemsstats rättssystem, måste den staten dock ha en möjlighet till undantag för dessa brott. Detta kan uppnås genom att varje medlemsstat får upprätta en uttömmande förteckning över de brott gällande vilka en europeisk arresteringsorder inte kommer att verkställas.
- (15) Verkställighet av en europeisk arresteringsorder får vägras i fall där en medlemsstat utövar extraterritoriell behörighet för gärningar som inte anses vara brott i den verkställande medlemsstaten.
- (16) Systemet med en europeisk arresteringsorder bygger på en hög grad av förtroende mellan medlemsstaterna. Tillämpningen av systemet får avbrytas tillfälligt endast om en medlemsstat allvarligt åsidosätter principen i artikel 6 i Fördraget om Europeiska unionen, vilket kan leda till tillämpning av artikel 7 i det fördraget.
- (17) Den europeiska arresteringsordern bör ersätta samtliga tidigare instrument för utlämning mellan medlemssta-

terna, även bestämmelserna om utlämning i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ⁽¹⁾.

- (18) Samtliga medlemsstater har ratificerat Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter. De personuppgifter som behandlas i samband med genomförandet av detta rambeslut kommer att skyddas i enlighet med principerna i den konventionen.
- (19) För Islands och Norges del utgör detta rambeslut utveckling av Schengenregelverket på det sätt som avses i det avtal som Europeiska unionens råd och dessa två länder ingick den 18 maj 1999 ⁽²⁾.
- (20) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter, särskilt kapitel VI.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta rambeslut är att införa de regler enligt vilka en medlemsstat inom sitt territorium skall verkställa en europeisk arresteringsorder som utfärdas av en rättslig myndighet i en annan medlemsstat.

Artikel 2

Tillämpningsområde

En europeisk arresteringsorder får utfärdas för

- a) slutliga domar i brottmål och utevarodomar som innebär frihetsberövande eller en skyddsåtgärd omfattande minst fyra månader i den utfärdande medlemsstaten,
- b) andra verkställbara rättsliga beslut i brottmål som innebär frihetsberövande och som gäller ett brott som är belagt med frihetsberövande eller en skyddsåtgärd på minst tolv månader i den utfärdande medlemsstaten.

⁽¹⁾ Artiklarna 59–66, artikel 94.4 och artikel 95 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 19 juni 1990 (EGT L 239, 22.9.2000).

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

Artikel 3

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- a) *européisk arresteringsorder*: en framställning, utfärdad av en rättslig myndighet i en medlemsstat och riktad till andra medlemsstater, om biträde när det gäller efterlysning, anhållande, häktning och överlämnande av en person som omfattas av en dom eller ett rättsligt beslut i enlighet med artikel 2,
- b) *utfärdande rättslig myndighet*: en domstol eller en allmän åklagarmyndighet i en medlemsstat, som har utfärdat en europeisk arresteringsorder,
- c) *verkställande rättslig myndighet*: en domstol eller en allmän åklagarmyndighet i en medlemsstat inom vars territorium den eftersökte befinner sig, som beslutar om verkställighet av den europeiska arresteringsordern,
- d) *utevarodom*: en dom som meddelats av en domstol efter förhandling i brottmål, vid vilken den dömda inte var personligen närvarande; detta skall inte inbegripa domar som meddelats i mål där det klart kan fastställas att personen i fråga fått en kallelse i tillräckligt god tid för att denne skall kunna inställa sig och förbereda sitt försvar, men avsiktligt beslutat att inte inställa sig eller att inte låta sig företrädas, om inte det kan fastställas att frånvaron och underlåtenheten att underrätta domaren om detta berodde på omständigheter utanför den dömdes kontroll,
- e) *skyddsåtgärd*: varje åtgärd som innefattar frihetsberövande och som föreskrivs i ett brottmål som tillägg till eller i stället för ett fängelsestraff,
- f) *den eftersökte*: en person i fråga om vilken en europeisk arresteringsorder utfärdats.

Artikel 4

Behöriga rättsliga myndigheter

Varje medlemsstat skall i enlighet med den nationella lagstiftningen utse de rättsliga myndigheter som är behöriga att

- a) utfärda en europeisk arresteringsorder,
- b) fatta beslut enligt kapitel II avsnitt 4 utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.4.

Artikel 5

Centralmyndighet

1. Varje medlemsstat skall utse en centralmyndighet eller, om den konstitutionella ordningen så kräver, mer än en centralmyndighet för tillämpningen av detta rambeslut.
2. Centralmyndigheten skall biträda den behöriga rättsliga myndigheten. Den skall i synnerhet tillhandahålla översättningar, administrativt och praktiskt bistånd samt allmän information.
3. En medlemsstat får besluta att dess centralmyndighet skall ansvara för det faktiska översändandet och mottagandet av den europeiska arresteringsordern samt för annan officiell korrespondens i anslutning till arresteringsordern.
4. En medlemsstat får föreskriva att dess centralmyndighet får avgöra frågor som omfattas av artiklarna 31, 37 och 38.

Medlemsstaten skall se till att den eftersökte ges tillfälle att ge sin syn på den fråga som centralmyndigheten skall avgöra.

Den verkställande rättsliga myndigheten skall besluta om verkställandet av en europeisk arresteringsorder på grundval av centralmyndighetens beslut.

Artikel 6

Den europeiska arresteringsorderns innehåll

En europeisk arresteringsorder skall innehålla följande uppgifter uppställda i enlighet med formuläret i bilagan:

- a) Den eftersöktes identitet.
- b) Den utfärdande rättsliga myndigheten.
- c) Förekomsten av en slutlig dom eller något annat verkställbart rättsligt beslut som omfattas av artikel 2.
- d) Huruvida den europeiska arresteringsordern utfärdas på grundval av en utevarodom och, i så fall, information om rätten att ansöka om omprövning och om det tillämpliga förfarandet i enlighet med artikel 35.1 andra stycket.
- e) Brottets beskaffenhet och rättsliga rubricering.
- f) En beskrivning av de omständigheter under vilka brottet begåtts, inbegripet tidpunkt och plats samt den eftersöktes andel i brottet.
- g) Det ådömda straffet om det rör sig om en slutlig dom och i övriga fall den föreskrivna straffskalan.
- h) Eventuella andra påföljder för brottet.

- i) Huruvida den eftersökte redan har anhållits för samma brott och frigivits eller efter häktning före rättegång försatts på fri fot mot försäkran att inställa sig eller huruvida personen i fråga har avvikit från fängelse.

KAPITEL II

FÖRFARANDE

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 7

Kontakter mellan myndigheter

1. Om den eftersöktes vistelseort är känd skall den utfärdande rättsliga myndigheten skicka den europeiska arresteringsordern direkt till den verkställande rättsliga myndigheten.
2. Punkt 1 skall inte hindra att en europeisk arresteringsorder eller uppgifter om den och dess verkställande skickas
 - a) från en medlemsstats centralmyndighet till en annan medlemsstats centralmyndighet,
 - b) från en medlemsstats rättsliga myndighet till en annan medlemsstats rättsliga myndighet, eller
 - c) från en medlemsstats centralmyndighet till en annan medlemsstats rättsliga myndighet.

Avsnitt 2

Användning av Schengens informationssystem

Artikel 8

Rapport

Om den eftersöktes vistelseort inte är känd får den utfärdande rättsliga myndigheten begära att en rapport registreras i Schengens informationssystem i syfte att anhålla den eftersökte för överlämnande.

Rapporten och de uppgifter som avses i artikel 6 skall utsändas genom den nationella centralmyndigheten som ansvarar för detta. Både rapporten och uppgifterna skall skickas på snabbast möjliga sätt som garanterar sekretess.

Artikel 9

Påpekande i Schengens informationssystem (flaggning)

1. Om en verkställande medlemsstat anser att rapporten omfattas av artikel 27, 28, 30 eller 31 eller om personen försatts på fri fot tillfälligt i enlighet med artikel 14, får den göra

ett påpekande i Schengens informationssystem om att den europeiska arresteringsordern inte kommer att verkställas inom dess territorium. I sådana fall skall den medlemsstaten i förväg samråda med de andra medlemsstaterna.

2. Om anhållandet inte kan äga rum på grund av att punkt 1 tillämpas, skall rapporten anses vara en rapport i syfte att meddela den eftersöktes vistelseort.

Avsnitt 3

Anhållande och häktning

Artikel 10

Tvångsåtgärder

Den verkställande medlemsstaten får vidta nödvändiga och proportionerliga tvångsåtgärder mot den eftersökte i enlighet med villkoren i dess nationella lagstiftning, inbegripet de bestämmelser om domstolsprövning som är tillämpliga när en person anhålls för att utlämnas.

Artikel 11

Den eftersöktes rättigheter

1. Om den eftersökte anhålls på en annan medlemsstats territorium skall den behöriga myndigheten i denna medlemsstat i enlighet med den nationella lagstiftningen upplysa personen om arresteringsordern och dess innehåll samt om dennes möjlighet att samtycka till överlämnande till den utfärdande rättsliga myndigheten.

2. Om den eftersökte har anhållits för att en europeisk arresteringsorder skall kunna verkställas skall den eftersökte ha rätt till rättsligt biträde och vid behov till tolk.

Artikel 12

Underrättelse till de rättsliga myndigheterna

Den utfärdande rättsliga myndigheten och den verkställande rättsliga myndigheten skall genast underrättas om anhållandet.

Artikel 13

Giltighetskontroll och uppskjutande av verkställighet

1. Så snart underrättelse om ett anhållande gjorts skall den utfärdande rättsliga myndigheten meddela den verkställande rättsliga myndigheten huruvida den europeiska arresteringsordern fortfarande gäller.

2. Om den utfärdande rättsliga myndigheten inte håller i kraft den europeiska arresteringsordern skall den anhållne omedelbart försättas på fri fot.

3. Den utfärdande rättsliga myndigheten får besluta att skjuta upp verkställigheten av arresteringsordern, under förutsättning att den anhållne frivilligt förbinder sig att vid en angiven tidpunkt inställa sig på en angiven plats. Detta åtagande skall tas emot av den rättsliga myndigheten i den verkställande medlemsstaten och meddelas den utfärdande rättsliga myndigheten. Den utfärdande medlemsstaten får göra ett påpekande i Schengens informationssystem om detta. Om den anhållne inte fullgör sitt åtagande får den utfärdande rättsliga myndigheten åter göra den europeiska arresteringsordern verkställbar och komplettera uppgifterna i arresteringsordern, i synnerhet de uppgifter som avses i artikel 6 i. Den berörda personen skall underrättas om samtliga följder av att åtagandet inte fullgörs.

Artikel 14

Tillfälligt försättande på fri fot

1. Om en person anhålls på grundval av en europeisk arresteringsorder skall den verkställande rättsliga myndigheten fatta beslut om huruvida den eftersökte skall förbli häktad.

Om den verkställande rättsliga myndigheten har anledning att tro att den anhållne inte kommer att avvika, fortsätta att begå brott eller förstöra bevismaterial när det gäller det eller de brott som den europeiska arresteringsordern bygger på och om den anhållne förbinder sig att hålla sig tillgänglig för verkställandet av den europeiska arresteringsordern, får den verkställande rättsliga myndigheten besluta att försätta denna person på fri fot fram till en senare tidpunkt som den utfärdande medlemsstaten och den verkställande medlemsstaten fastställer i samförstånd. Vid behov skall som krav för frisläppandet ställas att den eftersökte uppfyller de villkor som den verkställande rättsliga myndigheten ställer i enlighet med lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten.

Den anhållne skall informeras om samtliga följder av att inte fullgöra åtagandet att hålla sig tillgänglig för verkställandet av den europeiska arresteringsordern.

2. Om den eftersökte inte fullgör sitt åtagande att hålla sig tillgänglig för verkställandet av den europeiska arresteringsordern, skall den verkställande rättsliga myndigheten underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta. I så fall får den utfärdande rättsliga myndigheten komplettera uppgifterna i arresteringsordern, i synnerhet de uppgifter som avses i artikel 6 i.

Avsnitt 4

Rättsligt förfarande för överlämnande

Artikel 15

Prövning av en europeisk arresteringsorder

En europeisk arresteringsorder skall prövas av den verkställande rättsliga myndigheten så snart som möjligt och under alla omständigheter inte mer än tio dagar efter anhållandet.

Artikel 16

Samtycke till överlämnande

1. Om den anhållne samtycker till att överlämnas skall överlämnande ske i enlighet med artikel 23.
2. Samtycket skall ges till den verkställande rättsliga myndigheten i enlighet med den nationella lagstiftningen
3. Samtycket skall inhämtas så att det framgår att personen i fråga har lämnat det frivilligt och fullt medveten om följderna.
4. Samtycket skall protokollföras i enlighet med den nationella lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten.
5. Samtycket är oåterkalleligt.
6. Samtycket skall omedelbart meddelas den utfärdande rättsliga myndigheten.

Artikel 17

Tidigare försättande på fri fot

1. Den verkställande rättsliga myndigheten skall verkställa en europeisk arresteringsorder omedelbart utan att behöva höra den eftersökte eller kontrollera att denne givit sitt samtycke, om denne avvikit från häktet eller underlåtit att uppfylla kravet på att återvända efter att
 - a) redan inledningsvis ha tillåtits vara på fri fot,
 - b) ha försatts på fri fot efter häktning före rättegång, eller
 - c) ha fått verkställigheten av arresteringsordern uppskjuten enligt artikel 13.3 eller tillfälligt försatts på fri fot enligt artikel 14.
2. Om den verkställande rättsliga myndigheten har orsak att tro att den eftersökte som avses i punkt 1 befinner sig i någon av de omständigheter som avses i artiklarna 27–34, skall den hänskjuta ärendet till domstolsförhandling enligt artikel 18.
3. Om verkställighet sker enligt punkt 1 får den eftersökte inför domstol resa invändningar mot skälen till att den punkten tillämpas.

Artikel 18

Förhandling

En domstol i den verkställande medlemsstaten skall avgöra om en europeisk arresteringsorder skall verkställas efter förhandlingar som förts i enlighet med nationella processrättsliga regler

- a) om den eftersökte inte samtycker till att överlämnas,
- b) i de fall som avses i artikel 17.2 och 17.3.

Den utfärdande medlemsstaten får låta sig företrädas eller framföra synpunkter inför domstolen.

Artikel 19

Kompletterande uppgifter

Om den verkställande rättsliga myndigheten anser att de uppgifter som den utfärdande medlemsstaten överlämnat inte är tillräckliga för att den rättsliga myndigheten skall kunna avgöra om en europeisk arresteringsorder skall verkställas, skall den begära att utan dröjsmål få nödvändiga kompletterande uppgifter och får dessutom fastställa en tidsfrist inom vilken de skall mottas.

Artikel 20

Tidsfrist för avgörande av huruvida en europeisk arresteringsorder skall verkställas

Ett avgörande om verkställighet av en europeisk arresteringsorder skall fällas så snart som möjligt och under inga omständigheter mer än 90 kalenderdagar efter att den eftersökte anhållits.

Artikel 21

Vägran att överlämna och underlåtenhet att iaktta tidsfristen

1. Om den verkställande rättsliga myndigheten vägrar att överlämna personen eller om inget avgörande om överlämnandet av den eftersökte fälls inom den tidsfrist som nämns i artikel 20, skall den anhållne omedelbart släppas fri, om det inte är nödvändigt att hålla denne häktad i enlighet med artikel 33 eller på någon annan grund för häktning.

2. Skälen skall anges för en vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder eller till att tidsfristen enligt artikel 20 löpt ut utan att avgörande fällt.

Artikel 22

Underrättelse om avgörandet om verkställighet av en europeisk arresteringsorder

Den verkställande rättsliga myndigheten skall omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om sitt avgörande om verkställighet av den europeiska arresteringsordern.

Artikel 23

Tidsfrist för överlämnandet av den eftersökte

1. Den eftersökte skall överlämnas så snart som möjligt vid en tidpunkt som de berörda myndigheterna skall komma överens om.

2. Om inte annat följer av punkt 3 skall den eftersökte överlämnas senast tjugo kalenderdagar efter

a) den anhållnes samtycke,

b) den verkställande rättsliga myndighetens avgörande enligt artikel 17.1, eller

c) domstolens avgörande enligt artikel 18 om verkställighet av den europeiska arresteringsordern.

Efter den tidsfristens utgång skall personen i fråga, om han eller hon sitter häktad, släppas fri inom den verkställande medlemsstatens territorium.

3. Om omständigheter som ligger utanför den verkställande medlemsstatens kontroll hindrar att den eftersökte överlämnas inom den tidsfrist som anges i punkt 2, skall den verkställande rättsliga myndigheten omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta och komma överens om en ny dag för överlämnandet. I sådana fall skall överlämnandet äga rum inom tjugo kalenderdagar från den nya tidpunkt som bestämts.

Om personen i fråga fortfarande hålls i förvar efter utgången av den tidsfristen skall han eller hon släppas fri, om inte dröjsmålet beror på den eftersöktes personliga omständigheter.

4. De tidsfrister som anges i punkterna 2 och 3 skall inte gälla när artikel 39.1, 39.2 och 39.4 är tillämplig.

Artikel 24

Avräkning av tid för frihetsberövande vid verkställighet av påföljd

1. Den utfärdande medlemsstaten skall från den totala tiden för det ådömda frihetsstraffet avräkna den tid av frihetsberövande som beror på verkställighet av en europeisk arresteringsorder.

2. I detta syfte skall alla uppgifter om hur länge den eftersökte berövats sin frihet på grundval av den europeiska arresteringsordern skickas till den utfärdande medlemsstaten.

Artikel 25

Upphörande av giltighet

Den utfärdande rättsliga myndigheten skall se till att den europeiska arresteringsordern upphör att gälla från dagen för överlämnandet och vid varje tillfälle detta är nödvändigt.

KAPITEL III

GRUNDER FÖR ATT VÄGRA VERKSTÄLLIGHET

Artikel 26

Allmän bestämmelse

Den verkställande rättsliga myndigheten får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder om de i artiklarna 27–34 angivna omständigheterna föreligger.

*Artikel 27***Förteckning över undantag**

I den utsträckning det inte hindrar uppnåendet av målen i artikel 29 i Fördraget om Europeiska unionen får varje medlemsstat upprätta en uttömmande förteckning över gärningar som kan betraktas som brott i vissa medlemsstater, men avseende vilka medlemsstatens rättsliga myndigheter vägrar att verkställa en europeisk arresteringsorder på grund av att det skulle strida mot grundläggande principer i den statens rättsystem.

Förteckningen och alla eventuella ändringar i den skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* minst tre månader innan en medlemsstat får åberopa första stycket i fråga om en gärning.

*Artikel 28***Territorialitetsprincip**

Den verkställande rättsliga myndigheten får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för en handling som inte betraktas som ett brott enligt lagen i den verkställande medlemsstaten och som inte till någon del begåtts på den utfärdande medlemsstatens territorium.

*Artikel 29***Ne bis in idem**

1. Den verkställande rättsliga myndigheten skall vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder om den eftersökte av en rättslig myndighet i den verkställande medlemsstaten slutligt dömts för det brott för vilket den europeiska arresteringsordern har utfärdats.

2. Verkställighet av en europeisk arresteringsorder skall vägras om de rättsliga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten har beslutat antingen att inte inleda eller att avsluta förfarandet avseende det brott för vilket den europeiska arresteringsordern har utfärdats.

*Artikel 30***Amnesti**

Den verkställande rättsliga myndigheten får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder för ett brott som omfattas av amnesti i den verkställande medlemsstaten, om den medlemsstaten var behörig att åtala brottet enligt sin egen strafflag.

*Artikel 31***Immunitet**

Verkställighet av en europeisk arresteringsorder skall vägras om den eftersökte åtnjuter immunitet enligt rättssystemet i den verkställande medlemsstaten.

*Artikel 32***Avsaknad av nödvändiga uppgifter**

Den verkställande rättsliga myndigheten får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder om

- a) den europeiska arresteringsordern inte innehåller de uppgifter som anges i artikel 6,
- b) den eftersöktes identitet inte kan fastställas.

KAPITEL IV

GRUNDER FÖR ATT VÄGRA ÖVERLÄMNANDE*Artikel 33***Återanpassning**

1. Verkställighet av en europeisk arresteringsorder avseende en eftersökt får vägras, om denna person skulle ha bättre möjligheter att återanpassa sig i den verkställande medlemsstaten och om han eller hon samtycker till att avtjäna straffet i den medlemsstaten.

I så fall skall det straff som ådömts i den utfärdande medlemsstaten avtjänas i den verkställande medlemsstaten i enlighet med den sistnämnda medlemsstatens lagar. Det straff som ådömts i den utfärdande medlemsstaten får inte ersättas med en påföljd som föreskrivs i den verkställande medlemsstatens lag för samma brott.

2. Den slutliga dom som ligger till grund för utfärdandet av den europeiska arresteringsordern, samt alla nödvändiga handlingar, skall översändas till den behöriga rättsliga myndigheten i den verkställande medlemsstaten för att denna skall kunna verkställa straffet.

*Artikel 34***Videokonferens**

1. Den verkställande rättsliga myndigheten får avstå från att överlämna den eftersökte om

- a) den eftersökte från en plats i den verkställande medlemsstaten genom videokonferens kan delta i ett brottmålsförfarande i den utfärdande medlemsstaten, och
- b) den verkställande medlemsstaten och den utfärdande medlemsstaten godtar detta tillvägagångssätt.

Videokonferensen skall hållas i enlighet med lagstiftningen i de berörda medlemsstaterna och relevanta internationella instrument, däribland 1950 års Europakonvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

2. Den verkställande och den utfärdande rättsliga myndigheten skall komma överens om de närmare reglerna för videokonferensen.

3. Om punkt 1 tillämpas skall den verkställande rättsliga myndigheten, i enlighet med dess nationella lagstiftning, besluta om häktning av den eftersökte.

KAPITEL V

SÄRSKILDA FALL

Artikel 35

Utevarodom

1. Om den europeiska arresteringsordern har utfärdats på grundval av en utevarodom, skall en ny domstolsförhandling äga rum i den utfärdande medlemsstaten efter överlämnandet.

Den verkställande rättsliga myndigheten skall underrätta den dömda om hans eller hennes rätt att ansöka om omprövning av domen och om förfarandet för att ansöka om sådan omprövning.

2. Varje medlemsstat skall ge sina rättsliga myndigheter behörighet att ta emot en ansökan om omprövning av domen från en person som varit föremål för en utevarodom och att informera den utfärdande rättsliga myndigheten om denna ansökan.

Artikel 36

Återsändande till den verkställande medlemsstaten

Verkställigheten av den europeiska arresteringsordern får förenas med villkor om att den anhållne återsänds till den verkställande medlemsstaten för att avtjäna sitt straff, om det finns skäl att anta att han eller hon skulle ha bättre möjligheter att återanpassa sig i den medlemsstaten.

Artikel 37

Straff eller skyddsåtgärd på livstid

Om det brott som ligger till grund för den europeiska arresteringsordern är belagt med ett straff eller en skyddsåtgärd på livstid, får verkställigheten av den europeiska arresteringsordern förenas med villkor om att den utfärdande medlemsstaten åtar sig att främja tillämpningen av alla strafflindringsåtgärder som personen kan komma i åtnjutande av enligt den medlemsstatens lagstiftning och rättspraxis.

Artikel 38

Uppskjutande av verkställighet av humanitära skäl

1. Verkställigheten av en europeisk arresteringsorder kan i undantagsfall skjutas upp, om det föreligger sakliga skäl att

anta att verkställigheten uppenbart skulle sätta den eftersöktes liv eller hälsa i fara på grund av hans eller hennes ålder eller hälsotillstånd eller av andra tvingande humanitära skäl.

2. Verkställigheten av den europeiska arresteringsordern skall äga rum så snart dessa skäl har upphört att existera.

Artikel 39

Uppskjutande av överlämnande

1. Om en europeisk arresteringsorder har utfärdats på grundval av en slutlig dom gentemot en person som är föremål för ett brottmålsförfarande i den verkställande medlemsstaten, får verkställigheten av den europeiska arresteringsordern skjutas upp till dess att den slutliga domen i det förfarandet har meddelats eller, om ett straff ådöms, till dess att straffet har avtjänats i den verkställande medlemsstaten.

2. Om en europeisk arresteringsorder har utfärdats på grundval av en slutlig dom gentemot en person som avtjänar ett straff i den verkställande medlemsstaten, får verkställigheten av den europeiska arresteringsordern skjutas upp till dess att det ådömda straffet har avtjänats i den verkställande medlemsstaten.

3. Om en europeisk arresteringsorder har utfärdats på grundval av ett annat verkställbart rättsligt beslut eller en utevarodom gentemot en person som avtjänar ett straff i den verkställande medlemsstaten, får den europeiska arresteringsordern verkställas på villkor att personen efter det slutliga beslutet i den utfärdande medlemsstaten återvänder till den verkställande medlemsstaten för att avtjäna den återstående delen av straffet, om inte artikel 34 är tillämplig.

4. Om en europeisk arresteringsorder har utfärdats på grundval av ett annat verkställbart rättsligt beslut eller en utevarodom gentemot en person som är föremål för ett brottmålsförfarande i den verkställande medlemsstaten, skall den utfärdande och den verkställande medlemsstaten komma överens om ett tillfälligt överförande av den eftersökte för att möjliggöra att förfarandet äger rum på villkor att personen återvänder, om inte artikel 34 är tillämplig.

5. I fall som avses i punkt 3 och 4 skall den utfärdande och den verkställande medlemsstaten genom en ömsesidig överenskommelse fastställa varaktigheten och villkoren för överföringen.

6. I fall som avses i punkt 3 och 4 skall den utfärdande medlemsstaten säkerställa att den eftersökte förblir tillgänglig för den verkställande medlemsstaten, antingen genom att verkställa den verkställande medlemsstatens slutliga dom på sitt territorium eller genom ett beslut före rättegången som fattas av den utfärdande medlemsstatens rättsliga myndighet.

*Artikel 40***Flera framställningar**

1. Om två eller flera medlemsstater har utfärdat en europeisk arresteringsorder för samma person, skall beslutet om vilken av framställningarna som skall verkställas fattas av den verkställande rättsliga myndigheten, som skall ta vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt till brottens relativa svårhetsgrad och platsen för deras förövande samt de respektive datumen för framställningarna.

Alla inblandade rättsliga myndigheter skall samarbeta nära för att göra det möjligt att väcka åtal i var och en av medlemsstaterna så snart som möjligt.

2. Om flera framställningar görs, får de ges in till Eurojust, som skall yttra sig så snart som möjligt.

3. Vid en konflikt mellan en europeisk arresteringsorder och en framställning om utlämning som givits in av ett tredje land som är anslutet till Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957, skall beslutet om huruvida den europeiska arresteringsordern eller framställningen om utlämning skall ges företräde fattas av den verkställande rättsliga myndigheten, som skall ta vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt de som anges i artikel 17 i konventionen.

Vid en konflikt mellan en europeisk arresteringsorder och en framställning om utlämning som givits in av ett tredje land som inte är anslutet till den konventionen, skall den europeiska arresteringsordern ges företräde.

4. Vid en konflikt mellan en europeisk arresteringsorder och en framställning om överlämnande som givits in av en internationell brottmålsdomstol, oberoende av om den domstolen är erkänd av alla medlemsstater eller inte, skall innan ett beslut fattas samråd äga rum mellan de berörda medlemsstaterna om hur kraven i den internationella brottmålsdomstolens stadga skall kunna uppfyllas.

*Artikel 41***Andra brott**

En person som har överlämnats enligt en europeisk arresteringsorder får i den utfärdande medlemsstaten åtalas, dömas eller häktas för ett annat brott än det som låg till grund för utfärdandet av den europeiska arresteringsordern, förutom om den verkställande medlemsstaten har fört upp det brottet på den förteckning som avses i artikel 27, eller om artiklarna 28 eller 30 är tillämpliga.

*Artikel 42***Överlämnande av föremål**

1. Den verkställande rättsliga myndigheten skall, i den mån dess lagstiftning medger det, på begäran av den utfärdande

rättsliga myndigheten eller på eget initiativ beslagta och överlämna föremål som

- a) kan behöva företes som bevis eller
- b) har förvärvats av den eftersökte till följd av brottet.

2. De föremål som avses i punkt 1 skall överlämnas även om den europeiska arresteringsordern inte kan verkställas på grund av att den eftersökte avlidit eller avvikit.

3. Om de föremål som avses i punkt 1 kan tas i beslag eller förverkas på den verkställande medlemsstatens territorium, får den medlemsstaten tillfälligt behålla dem eller överlämna dem till den utfärdande medlemsstaten, om föremålen behövs i samband med pågående brottmålsförfaranden och på villkor att de återlämnas.

4. Rättigheter som den verkställande medlemsstaten eller tredje man kan ha förvärvat i den egendom som avses i punkt 1 skall bibehållas. Om sådana rättigheter finns, skall den utfärdande medlemsstaten återlämna egendomen utan kostnad till den verkställande medlemsstaten så snart som möjligt efter rättegången.

KAPITEL VI

FÖRHÅLLET TILL ANDRA RÄTTSLIGA INSTRUMENT*Artikel 43***Förhållandet till andra rättsliga instrument**

1. Följande rättsliga instrument eller bestämmelser i rättsliga instrument skall upphöra att gälla mellan medlemsstaterna från och med den 1 juli 2004:

- a) Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957, tilläggsprotokollet till den konventionen av den 15 oktober 1975, andra tilläggsprotokollet till den konventionen av den 17 mars 1978 och Europeiska konventionen om bekämpande av terrorism av den 27 januari 1977, vad gäller utlämning,
- b) avtalet av den 26 maj 1989 mellan Europeiska gemenskapernas medlemsstater om förenkling och modernisering av förfarandena för översändande av utlämningsansökningar,
- c) konventionen av den 10 mars 1995 om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater och
- d) konventionen av den 27 september 1996 om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater.

2. Detta rambeslut skall inte påverka tillämpningen av för-
enklade förfaranden eller villkor som finns i bilaterala eller
multilaterala avtal eller som avtalats mellan medlemsstater på
grundval av enhetliga eller ömsesidiga lagar.

Artikel 44

Bestämmelser som rör konventionen om tillämpning av Schengenavtalet

1. Utan att det påverkar artikel 8 i avtalet mellan Europeiska
unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge
om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen
och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, skall detta ram-
beslut träda i kraft för Island och Norge [. . .].

2. Artiklarna 59–66, 94.4 och 95 i konventionen om till-
ämpning av Schengenavtalet skall, vad gäller utlämning, upp-
höra att gälla från och med den 1 juli 2004.

KAPITEL VII

PRAKTISKA BESTÄMMELSER

Artikel 45

Transitering

1. Varje medlemsstat skall tillåta transitering genom sitt ter-
ritorium av en eftersökt som överlämnas, förutsatt att med-
lemsstaten har fått

- a) uppgifter om den eftersöktes identitet,
- b) en kopia av den europeiska arresteringsordern och en över-
sättning av denna till det officiella språket eller ett av de
officiella språken i transiteringsstaten,
- c) en kopia av den verkställande rättsliga myndighetens beslut
att verkställa den europeiska arresteringsordern och en över-
sättning av detta till det officiella språket eller ett av de
officiella språken i transiteringsstaten.

2. Om transporten sker med flyg utan planerad mellanland-
ning skall den utfärdande medlemsstaten, om en icke planerad
landning görs, förse den berörda medlemsstaten med de upp-
gifter och handlingar som anges i första stycket.

Artikel 46

Översändande av handlingar

1. Den utfärdande medlemsstaten får översända den euro-
peiska arresteringsordern på vilket säkert sätt som helst som
gör det möjligt att få en utskrift, så att den verkställande med-
lemsstaten kan fastställa att den översända handlingen är äkta.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

2. Alla svårigheter rörande översändandet av eller äktheten
hos handlingar som behövs för att verkställa den europeiska
arresteringsordern skall behandlas genom direkta kontakter
mellan de inblandade rättsliga myndigheterna eller, om det är
lämpligt, med bistånd av medlemsstaternas centralmyndigheter.

Artikel 47

Språk

1. Den europeiska arresteringsordern får sändas på den ut-
färdande eller den verkställande medlemsstatens officiella språk.

2. Om det är lämpligt skall den verkställande medlemssta-
tens centralmyndighet ordna med en skyndsam översättning av
den europeiska arresteringsordern och av alla nödvändiga
handlingar som översänts för förfarandet. Översättningen skall
skickas till den verkställande rättsliga myndigheten utan dröjs-
mål.

Artikel 48

Kostnader

1. Kostnader som uppkommer på den verkställande med-
lemsstatens territorium för verkställandet av den europeiska
arresteringsordern skall bäras av den medlemsstaten.

(2) Alla andra kostnader, däribland resekostnader och kost-
nader som uppkommer genom transitering på en tredje stats
territorium, skall bäras av den utfärdande medlemsstaten.

KAPITEL VIII

SKYDDSBESTÄMMELSE

Artikel 49

Skyddsbestämmelse

1. Varje medlemsstat får, genom en förklaring till rådet och
till kommissionen, besluta att upphäva tillämpningen av detta
rambeslut med avseende på en annan medlemsstat om den
medlemsstaten allvarligt och ihållande åsidosätter grundlägg-
ande mänskliga rättigheter enligt artikel 6.1 i EU-fördraget.
Detta ensidiga upphävande kommer att gälla tillfälligt. Om för-
farandet i artikel 7 i EU-fördraget inte inleds inom sex månader,
skall upphävandet upphöra att gälla.

2. Om en medlemsstat tillämpar punkt 1 skall den, om det
är lämpligt, vidta alla nödvändiga åtgärder för att fastställa sin
domsrätt över det brott som låg till grund för utfärdandet av
den europeiska arresteringsordern.

KAPITEL IX

Artikel 52

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Genomförande

Artikel 50

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut senast den [31 december 2001].

Offentliggörande

De skall till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser som de antar och lämna upplysningar om andra åtgärder de vidtar för att följa detta rambeslut.

1. Medlemsstaterna skall före den 31 december 2002 till rådets generalsekretariat och kommissionen lämna upplysningar om den centralmyndighet som avses i artikel 5. Dessa upplysningar skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Medlemsstaterna skall ge in den förteckning som avses i artikel 27 och alla eventuella ändringar i den till rådets generalsekretariat och kommissionen.

Rådets generalsekretariat skall omedelbart underrätta de övriga medlemsstaterna om ändringar som medlemsstaterna gör i denna förteckning.

Kommissionen skall på grundval därav senast den [31 december 2003] ge in en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta rambeslut, vid behov tillsammans med lagförslag.

Rådet skall bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt detta rambeslut.

Artikel 51

Övergångsbestämmelse

De rättsliga instrument och bestämmelser i rättsliga instrument som det hänvisas till i artiklarna 43 och 44 skall fortsätta att gälla för framställningar om utlämning som givits in innan dess att de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut har trätt i kraft.

Artikel 53

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

BILAGA

EUROPEISK ARRESTERINGSORDER

Jag intygar härmed att denna framställning stämmer överens med de äkta handlingar som den bygger på och begär att nedan nämnda person skall anhållas och överlämnas till nedanstående rättsliga myndighet

a) Information om den eftersöktes identitet

Efternamn:

Förnamn:

Kön:

Nationalitet:

Födelsedatum:

Födelseplats:

Hemvist:

.....

Särskilda kännetecken:

.....

Foto och fingeravtryck av den eftersökte (om tillgängliga):

b) Den rättsliga myndighet som utfärdat framställningen och till vilken personen skall överlämnas

Myndighetens namn:

.....

Behörig tjänsteman (titel/grad och namn):

.....

Adress:

.....

Tel. nr.: Fax nr:

E-Mail:

c) Verkställbar brottmålsdom eller annat rättsligt beslut som omfattas av artikel 2 i rambeslutet av den [datum] om en europeisk arresteringsorder och om överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater

Typ:

Datum:

d) Har domen avkunnats i den dömdes utevaro i enlighet med artikel 3 e i rambeslutet av den [datum] om en europeisk arresteringsorder och om överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater?Ja Nej (Markera det rätta alternativet med "x")

Om svaret är "ja" bör här lämnas en redogörelse för vilka rättsmedel som finns tillgängliga för den dömda för att förbereda sitt försvar eller att få målet omprövat i hans eller hennes närvaro

.....

.....

.....

.....

.....

Myndighet som skall kontaktas:.....

.....

.....

e) Brottsens beskaffenhet och rättsliga rubricering

.....
.....
.....

f) Beskrivning av omständigheterna kring brottet, däribland tidpunkt och plats samt den eftersöktes del i brottet

.....
.....
.....
.....
.....
.....

g) Brottspåföljd, om det finns en verkställbar brottmålsdom, annars den föreskrivna straffskalan och, om möjligt, andra följder av brottet eller brotten

.....
.....
.....
.....

h) Andra följder av brottet, särskilt rörande brottsoffrets situation

.....
.....
.....
.....
.....
.....

i) **Har personen i fråga redan anhållits för samma brott och frigivits eller släppts fri på villkor att han eller hon återvänder? I så fall, hur lång tid varade frihetsberövandet? Har personen avvikit från fängelse?**

.....
.....
.....

j) **Andra upplysningar**

.....
.....
.....

Underskrift av behörig tjänsteman:

Titel/grad och namn: